

КАЗ БУКИ ВЕСТИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 10, БРОЙ 42, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

март 2020

Трета награда в Национален конкурс за журналистика "Стоян Михайловски" - 2013 г.
Първа награда в Национален конкурс за журналистика "Стоян Михайловски" - 2014 г.
Първа награда в Национален конкурс за журналистика "Григор Попов" - 2016 г.
Първа награда в Национален конкурс за журналистика "Григор Попов" - 2017 г.

Първа награда в Национален конкурс за журналистика "Григор Попов" - 2018 г.
Специалната награда в Национален конкурс за журналистика "Григор Попов" - 2019 г.
Първа награда в Национален конкурс за журналистика "Гео Милев" - 2019 г.

Цена 1 лев

В очакване на пролетта

Кристина Станева

Новото начало е пречистване на душата и разтваряне на севитата. То е трепетът по неоткритото и очакването да се случи нещо неочаквано. То изпълва дните с необяснима радост, която може да е споделена... Защото новото начало започва сега за всеки от нас. То е бледорозово и нежно като ябълков цвят, сапфиреносиньо като потеклата отново, разтрошила ледовете по пътя си водна стихия, която вече се лее кротко, провира се, заобикаля и храни всичко над земята. Денят се усмихва. Дърветата коронясват небето за това, че ги е дарило с лъчи. И се отблагодаряват на целия свят със своето свенливо кокетство. Можеш да минеш по моста на реката, за да усетиш аромата им. Полъхва на пролет! Какво ли ни очаква?!

Камелия Григорова 126

Патриотично

142 години свободна България

147 години от гибелта на Апостола на свободата

Дали днес родолюбието не е повече фраза – отколкото смисъл, повече поза – отколкото философия, повече задължителност в училище – отколкото усещане!

Последвайте ни в търсене на отговорите по нашия патриотичен маршрут!

- ✓ Да забравим клишетата, да престанем да рециклираме или митологизираме миналото си, да се замислим за съвременната ни представа за самите нас като българи – **стр. 9**
- ✓ Любовта на Дякона - търсим човешката му същност – **стр. 6**
- ✓ Леденото хоро на Йордановден - българска традиция или псевдопатриотизъм – **стр. 6**
- ✓ „Под игото“ на общоприетото или на собствените ни заблуди – **стр. 10**
- ✓ Кои са любимите ни думи и защо – **стр. 7**

Пъстроцветно

- ✓ Бивши ученици разказват – гостува доц. Ивелина Димитрова, преподавател в СУ "Климент Охридски" – **стр. 5**
- ✓ Видяно и чуто – свежи репортерски новини – **стр. 2, 3, 4**
- ✓ Отключихме Кутията на Пандора – време е за действие – **стр. 10**
- ✓ Има ли „книги за смет“ – може ли да бъде окован духът – **стр. 8**
- ✓ Векът на любовта срещу века на технологиите – **стр. 7**
- ✓ Харесвате ли лицето на нашия вестник – време ли е да го подновим – **стр. 4**
- ✓ За дрехата като вещ и знак – доколко можем да погледнем отвъд нея – **стр. 8**
- ✓ Кои са в Топ 3 в края на първия учебен срок – **стр. 9**
- ✓ Нови сили в нашия екип – **стр. 9**

Репортер

Посрещнахме известни български спортисти

Скъпи гости в нашето училище през декември бяха Димитър Кузманов (Мико) – български професионален тенисист, Елица Янкова – олимпийска медалистка по борба

нената зала да не се отказват от мечтите си, колкото и недостижими да изглеждат те. Получихме и автографи.

Научихме и че спортистите започ-

и Ивет Горанова - завоювала първия медал по карате за България на световно първенство, спортист на годината в класацията на Община Плевен. В спортния салон ги посрещнахме с мажоретния състав и духовия оркестър на училището. Българският тенисист получи от нас осветено българското знаме като подкрепа и пожелание за победа в предстоящото си състезание в Австралия. А Елица и Ивет призоваха всички в препъл-

ват нов проект - #Backstage. Влогърско предаване за живота на професионалния спортист, в който има не само победи. Всеки от нас може да извлече полезното за себе си от техния житейски опит и най-важното - да разбере, че успехът идва с постоянство и воля. #Backstage е достъпно за всички в социалните мрежи Facebook, Instagram и YouTube.

Синтия Чалъкова 11б

Отлична игра и второ място за отбора на „Вазов“ във футболния турнир „Освобождението на Плевен“

Капитанът на отбора Иво Радев заслужено вдигна Купата, а Валентино получи топка за отбора

В ежегодния турнир по повод историческата дата на Освобождението на Плевен участваха отбори от 10 плевенски училища, разпределени по жребий в две групи. Отборът на „Вазов“ попадна в група с НУ „Христо Ботев“, НУ „Патриарх Евтимий“, НУ „Единство“ и НУ „Отец Паисий“. Нашият отбор включваше Георги Иванов, Иво Радев, Мият Дюришич - от 4а, Александър Пресолски, Валери Алипиев, Теодор Гевреков – от 4б, Валентино Георгиев, Димитър Панталеев и Цве-

тослав Резашки – 4в, Николай Маринов – 4г и Даниел Иванов – 4д клас. Ръководител на отбора бе Олег Маринов. Отличната игра на малките футболисти ги отведе на финал, където само липсата на шанс ги класира на второ място, след отбора на НУ „Д-р П. Берон“. С най-много попадения в нашия отбор се отличи Мият Дюришич – 10 гола. а Валентино Георгиев получи наградата - топка за отбора. Пожелаваме им още много победи!

В@з Буки Веди

В тайните на необятния Космос

Практическо обучение по проекта „Иновативна лаборатория за изучаване на природни бедствия и екологични катастрофи от Космоса“

За втори път секцията „Дистанционни изследвания и ГИС“, Институтът за космически изследвания и технологии – Българска академия на науките (ИКИТ-БАН) и СУ „Иван Вазов“ проведеха съвместно обучение по проекта „Иновативна лаборатория за из-

учаване на природни бедствия и екологични катастрофи от Космоса“. Ученици с интереси в областта екипно работиха с проф. Гаро Мардиросян, д-р Ива Иванова, проф. Димитър Димитров и доц. д-р Лъчезар Филчев. Прове-дохте теоретични и практически

занимания и се убедили във възможностите, които предлага астронавическата наука, както и приложенията на аерокосмическите технологии за изследване на природни бедствия и екологични катастрофи.

„Врабчета“ и „Жабки“ в надпревара за мечти

По повод 90 години от рождението на Йордан Радичков учениците от 4д и 4е клас проведеха един различен час по литература в Регионалната библиотека

„Христо Смирненски. Той премина под формата на състезание на тема „Как да си уловим мечта?“. Разделиха се на два отбора, нарекоха ги „Жабки“ и

„Врабчовци“ – като героите на Радичков, и показаха много знания за писателя и неговите най-популярни книги. Четяха за хвъркатите му герои от „Ние, врабчетата“, за

водните обитатели от „Малки жабешки истории“, решаваха кръстословици, подреждаха изречения, драматизираха. Резултатите в края на часа показаха пълно равенство – всички бяха прочели книгите и знаеха много за героите в тях. Пожелаваме им незабравими преживявания в света на книгите!

В@з Буки Веди

За да я има България

Представям ви четирима истински родолюбци - те си заслужиха място във вестника с отговорите, които дадох на анкетата ни по повод 3 март – Националния празник на България

Борис, Юлия, Йоанна и Рая са четвърто класници. Попитахме ги как празнуват Трети март, кои паметници, свързани с празника, познават. Макар и толкова малки, те ме впечатлиха със знанията си за историята на България.

Те отговориха, че на най-българския празник през годи-

ната посещават връх Шипка, а Борис допълни и че прочита уроците си по история, свързани с тази част от миналото ни. Оказа се, че и четиримата познават Панорамата „Плевенска епопея“, Паметника на учредителното събрание, Паметника на Царя Освободител и много други.

На въпроса с какво свързват 3-и март, те бяха единодушни - с презентации и проекти за освобождението, които са правили и гледали, с патриотични сънища, с опълченски филми, с портрети на национални герои...

Нека се поучим и използваме всеки повод да се почувстваме българи!

Ана-Мария Христова 8б

Първо място в конкурс за рисунка

Училището ни получи грамота за отлично представяне, както и още индивидуални отличия

Седемнадесетият общински конкурс за детско литературно творчество, рисунка и картичка на тема: „Мое то коледно послание“ отново забеляза малките творци от училището ни. Комисия с председател художника Страхил Най-

раздел картичка Вера Кръстева от 7б - също поощрение. Преслава Проконова от 7г бе отличена с първо място за оригиналност и естетичност. Получихме и грамота за отлично представяне в конкурса.

денов и членове Диян Павлов-Джими и Генади Гешев, директор на ЦПЛР-ЦРД - Плевен отличиха сред 239 рисунки и 293 картички нашите участници. Първото място в раздел рисунка бе за Олга Станева от 6а. Ина Атанасова от 7в получи поощрение. В

В концерта по повод награждаването участваха и наши съученици, които представиха народни песни и танци.

Честитим на наградените и им пожелаваме много творческо вдъхновение!

В@з Буки Веди

Седмица на четенето

Със състезание за най-добър четец и презентатор на любима книга отбелязаха учениците от 5з и 6б клас Националната седмица на четенето. Представянето оценяваше специално жури - Лили Кънева - библиотекар, Ния Панковска от

торията на Лео Меси, а всички се смяха на любимите приказки от Джани Родари. Учителите пък показаха на учениците свои любими книги, които децата разгледаха с интерес и поискаха да прочетат. Като най-добри четци бяха отли-

6б и Никол Петракиева от 5з. Домакините от 6б презентираха любимите си заглавия и прочетоха интересни откъси, разказаха и любопитни факти за книгите. И гостите се бяха подготвили - момчетата бяха впечатлени от ис-

чени Йоанна Иванова и Далия Младенова от 5з Ивайла Брезова и Йоана Великова от 6б. Продължавайте да четете, за да знаете и можете!

В@з Буки Веди

Близо 500 ученици мериха знания в математическа надпревара

Победата обича усилието

Състезатели от Плевен, Левски, Славяново, Горни Дъбник и други общини в областта се срещнаха в оспорвано математическо състезание през декември в нашето училище. В края на състезателния ден директорът на СУ "Иван Вазов" Димитър Митев връчи медали и грамоти на най-добрите от 1 до 12 клас.

От **първокласниците** със златни медали се окичиха Богдан Дюришич, Андрей Макавеев, Мая Иванова, със сребърни - Габриел Иванов, Горсия Кадир, Белослава Генчева, Божидар Йорданов, Милица Николова, Стела Декова, Кирил Янчев, Светлин Кънчовски, а с бронзови - Александър Ганчев, Венелин Трифонов, Мария Анова, Мартин Симеонов, Нина Митовска.

Златото сред **второкласниците** получи Мария Търнова, Елизар Трифонов, среброто - Калоян Тодоров, Михаил Иванов, Самуил Кирилов, Никол Мечкова, а бронза - Низар Исмаил, Павел Мартинчев, Рая Димитрова, Рая Чонова, Теодор Богданов.

В **трети клас** златни медалисти станаха Борис Пашкулски, Виктория Недялкова, сребърни - Никола Кръстев, Ана Постълуйт, Антон Димитров, а бронзови - Ивайла Николова, Ема Тодорова, Стилян Димитров, Мария Андровска.

Златен медалист в **четвърти клас**

стана Мият Дюришич, сребърни медалисти - Анастасия Гацаного, Преслав Йорданов, Габриела Ангелова, Петър Атанасов, а бронзови - Преслава Георгиева, Марина Бъркашка, Симона Стефанова.

В **пети клас** най-добрите бяха Петър Михов и Стиан Симеонов - златен медал, Веселин Петров - сребърен, а Деян Тончев, Пламена Иванова, Рая Гевезова и Теодор Кръстев - бронзови медалисти.

Сред **шестокласниците** златен медал за Мартин Георгиев, сребърни - за Людмил Горанов и Марина Костова, а бронзов - за Калин Маринов.

В **седми клас** отличените бяха Антон Георгиев - златен медал, Деяна Върбанова, Светослава Савова, Божидара Партенова - сребърни и Димана Иванова, Божана

Михайлова, Дарина Илиева, Елена Алфредова - бронзови.

На **осмокласниците** бяха връчени три медала - златен - на Теди Петрова, сребърен - на Тихомир Нинов и бронзов - на Георги Клатуров.

Отличници от **девети клас** станаха - Палменна Брагарушева със златен медал, Мартин Димитров - сребро и Иван Кръстев, Стивън Радев - бронз.

И трима **десетокласници** записаха имената си сред най-добрите математици - Тодор Прокопов - злато, Ниагара Георгиева - сребро и Божидар Божков - бронз.

От **11 и 12 клас** златни медалисти са Никол Илиева, Габриела Гергова, а среброто е за Валентин Михайлов.

Гордеем се с всички тях!

В@з Буки Веди

Шест +

Знания, екипна игра и състезателен дух

Отлично представяне на ученици от начален етап в математическо състезание

Много медали донесоха нашите екипи от математическото състезание, проведено през февруари в ОУ „Васил Левски“ - Плевен по повод 147 години от гибелта на Апостола на свободата. Представихме се с 4 отбора от по 5 ученици - всичките от начален етап. Решаваха тестови задачи, както и такива, които изискват съобразителност. Работиха отлично в екип и всеки даде своя принос за крайния резултат. Завоювахме отборно три първи места - за екипите на първи, втори и четвърти клас, и второ отборно място - за трети клас. Златните медали отидоха при първокласниците Богдан Дюришич от 1б клас и Милица Росенова от 1е. Отлично представяне и на Мария Анова, Кирил

Янчев, Андрей Макавеев. При второкласниците - медали за Елизар Миленов от 2б клас, Калоян Тодоров, 2б и Мария Търнова от 2е. На крачка от медалистите се представиха Светослав Лалов и Самуил Кирилов. От отбора на трети клас в състав Ивайла Кирилова, Мария Андровска, Цони Цонев, Ана Грейс, Виктория Недялкова, златен медал взе Виктория от 3г, а бронзов - Мария от 3б

клас. Сред четвъртокласниците Мият Дюришич, 4а клас и Цветослав Резашки - 4в клас са златни медалисти, Валерия Скравенска от 4б - сребърен медал, а Габриела Лилянова от 4а клас - бронзов. Достойно се представи и Преслав Йорданов.

На всички участници пишем шест +! Гордеем се с тях и им пожелаваме още много победи!

В@з Буки Веди

Очакваме ви

Специална покана към всички наши съученици от Випуск 2020

Следващият брой на вестника отделя по традиция много място за вас, скъпи зрелостници! Даваме ви думата - споделете с нас всичко, което ви вълнува на раздяла! Обърнете се към своите приятели, съученици, преподаватели... С думите си създайте скъп спомен от този толкова важен етап от живота!

Адресът е познат - el_vestnik@abv.bg!

Спортът възпитава

Срещнахме се и разговаряхме с шампиона по джудо Даниел Дичев

Той гостува на 12 февруари в нашето училище, непосредствено след като се върна на родна земя със златен медал от престижен турнир в Хонконг. Към момента той е на 38-о място в световната ранглиста при 100-килограмовите. Преди турнира в Хонконг той записа участие на Големия шлем в Осака. Отличен е с титла за най-добър състезател от Националния шампионат "Зен Нихон" в Япония. Той е и единственият българин, който печели такъв приз без нито една загуба! До този момент само още двама чужденци са били отличени с тази титла. А миналата година Дичев официално получи своята диплома за специалността „Физическо възпитание и спорт“ от най-големия японски университет Нихон Дайгаку.

Срещата с него протече много интересно. Учениците от 9, 10 и 11 клас научиха някои хватки и важни уроци за спорта и дисциплината. Дичев направи голям подарък на училището – своето кимоно. После му зададохме няколко въпроса.

- С какво се отличава джудото от другите бойни спортове?

- С чистота, с респект към противника, с уважението към сенсея, към треньора. Джудо възпитава, затова не е просто спорт, а много повече.

който си положил. Затова съм много радостен, а тя има голямо значение за мен.

- Какво ви даде животът в Япония?

- На първо място много приятели. Знание, опит и смелост.

- Какво е чувството да получиш диплома от престижен японски университет?

- Чувството е неопишимо и непознато досега за мен, различно. Разбрах, че има друга форма на щастие, провокирана от труда,

- Коя е най-голямата Ви мотивация?

- Най-голямата ми мотивация са моите мечти. Такава трябва да бъде на всеки от вас.

Камелия Григорова 12б

Да следваш мечтите си

Яна Големанова представи отлично училището и града ни в Creative writing

оказва върколак. В конкуренция с около 3300 ученици на национално ниво тя се оказва сред шестте финалисти. Награждаването им предстои – то е в Американския университет в Благоевград. Споделя, че е изпитала голямо удоволствие, докато измисляла историята и участвала в надпреварата.

Яна обича да чете английска литература в свободното си време и един от любимите ѝ писатели е Стивън Кинг. Пожелаваме ѝ още много награди!

Албена Методиева 8в

с дядо му Лупин, който в края се

Наградени рисунки в международен конкурс

В конкуренция със стотици участници шестокласничките Инна и Мариса завоюаха призови места

Националният конкурс за детска рисунка на тема „Пчеларството - екология и плодородие, пчелният мед - здраве и дълголетие“ се провежда за 18-и път в нашия град. Той е част от международното изложение „Пчеларство - Плевен 2020“, което се радва на изключителна популярност. Традиционно участват много рисунки от страната и чужбина. В последния ден от събитието бяха обявени и побе-

дителите. Първото място в конкурса бе за Инна Ивайлова Ангелова от 6-и клас, а Мариса Лъчезарова Ангелова от 6-и клас получи поощрение. Наградите бяха връчени от председателя на Областния пчеларски съюз в Плевен доц. Юлиян Станчев. Победителите получиха грамоти и бурканче с мед, разбира се.

Честито на наградените и колкото повече, толкова повече, както тематично би казал Мечо Пух!

В@з Буки Веди

Време е

Да променим (ли) “главата” на вестника ни

Представяме ви три варианта на първия проект

Идеята за това зрее от няколко години и все не се решавахме да го направим. Ясно е, че най-важна е първата стъпка. Желанието ни за промяна бе продиктувано от много причини. Имаше няколко изисквания към новия вариант - да се използва шрифт, съответен на средновековната епоха, към която препраща името „В@з Буки Веди“, да е по-четливо, да се запази мисълта, изписана под името, защото тя е комплимент към създателите на първия в историята на "Иван Вазов" училищен вестник, макар и кратко просъществувал. Да отличим училището си в проекта, също бе задължително условие за нас. И оттам нататък – въображението и технологиите решават останалото...

Не се решихме обаче направо да подменим „главата“, защото има и немалко гласове, дори и сред нас, които смятат, че не бива изобщо да го правим. Според тях това е марка, която трябва да остане такава, каквато сме я създали при появата на вестника.

Автор на първия проект, който ви представяме, е Десислава Цочева от 11б клас. Тя, заедно с г-жа Мария Русева, преподавателката ѝ по информационни технологии, изработиха проекта в три варианта. Деси е много добър художник и рисунката, която виждате, също е нейна. Зададохме ѝ няколко въпроса, за да я опознаете по-добре.

- С какво те привлича рисуването, Деси?

- То те учи да гледаш по друг начин на света, да го изобразяваш различно и нестандартно. Харесва ми това, че мога да вложа нещо от себе си във всеки проект, във всяка рисунка.

- Защо предпочете да използваш в проекта рисунка на училището, а не снимка например?

- Исках да погледнем по друг начин на училището. Исках да е различно, защото всеки може да нарисова сградата на училището, но във всяка рисунка тя ще е различна. Исках да вложа своята представа за нашето училище.

- А кои са най-важните уроци,

на които те учи училището, кои са любимите ти предмети?

- Училището ни учи как да реагираме на действителността. Учи ни на дисциплина, учи ни да се интересуваме от света, да сме любопитни. А любимите ми предмети са изобразително изкуство, информационни технологии и математика.

- Как си представяш училище „Иван Вазов“ през 2099 година например?

- Ще бъде иновативно. Децата ще учат предметите, които искат, които си избират и които ще им трябват в бъдеще.

И към всичко това прибавяте усмивката на Деси по време на разговора ни, която няма как да видите, но е съществена част от нейното излъчване.

Анна Стайкова 12б

Очакваме вашите мнения – както за промени в предложения проект, така и съвсем нови варианти. Всички предложения ще представяме във вестника, както и техните създатели. Може да се работи и екипно. Мненията си изпращате на адреса на вестника, но ги приемаме и „на живо“ – към всички членове на редакционния екип може да се обръщате, да коментирате проекта, да се информирате за всички детайли и „в движение“! Очакваме ви на адрес: el_vestnik@abv.bg

Бивши ученици разказват Доц. Ивелина Димитрова: Имам много скъпи спомени от училище „Иван Вазов“

Ивелина Димитрова, 38 г., доцент във Физическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“

- Разкажете ни по-подробно каква е Вашата тясна специалност!

- Занимавам се с приложна ядрена физика. Заедно с други колеги и студенти в лаборатория „Дозиметрия и лъчезащита“ във Физическия факултет на Софийския университет разработваме методи за измерване на радиоактивност. Някои от тези методи помагат за намаляване на облъчването на хората от срещашите се в природата радиоактивни елементи, като благородния газ радон. Други биха могли да намерят приложение в хидрологията (например, за да се проследи откъде минават подземни реки, могат да се добавят малки количества радиоактивни вещества), в геологията (за предсказване на земетресения и изригвания на вулкани по нивата на радон в почвата и водите), в археологията (за датiranje) и разбира се - в медицината и в ядрената енергетика.

- Според Вас кой е най-трудният за разбиране материал в областта на физиката и кой - най-полезният!

- Най-трудни за разбиране са съвременните области като Струнната теория, Квантовата космология и други, които изискват разбиране на много предхождащи ги физични теории и чиято експериментална проверка е изключително трудна. Дори за тези области има достъпни и интересни научнопопулярни филми и книги (като „Еlegantната вселена: суперструни, скрити измерения и търсенето на окончателната теория“, книга с автор физика Браян Грийн, по която е направен телевизионен филм). Трудни са и интердисциплинарните области, които изискват задълбочени познания в различни науки (например Квантова биология, Биофизика, Физикохимия).

Най-полезен е не определен материал (това зависи от конкретната задача), а начинът на мислене, който дава физиката. От една страна, той е логичен и ни помага да изграждаме теории от минимален брой предположения (принципи), да разграничаваме причините и следствията, да намираме общите характеристики на различни явления и т.н. Заедно с това върви практичният подход, наложен от това, че физиката е експериментална наука. Физиката може да ни научи как да формулираме и тестваме хипотези, какво да пренебрегнем в един модел и какви приближения може да направим. Този начин на мислене е приложим далеч извън точните науки, например в икономиката, бизнеса, дизайна, общуването...

- Как виждате света сега, след всичко научено?

- Физическия свят виждам като едно цяло, което не може да обясни нито една отделна наука.

- С кой известен учен бихте искали да се срещнете и защо?

- С много от тях, разбира се. Нека да посоча български учен: Елисавета Карамихайлова. Тя е работила в Кавендишката лаборатория в годините на разцвета на ядрената физика, когато ръководител на лабораторията е бил Ърнест Ръдърфорд. По-късно

тя става първата жена доцент в Софийския университет.

- Ако сме малки деца, как бихте ни обяснили по най-лесния и разбираем начин какво е „физика“?

- Ще ви кажа, че физиката се занимава с джуджета, великани, Чешърски котараци, Туидълди-и Туидълдъм-чета и други странни създания. Ще ви разкажа за джуджетата на светлината. Те са седем и всяко носи лампичка с различен цвят. Най-припряно е Червеното джудже и когато влиза да плува в дъждовните капки, то слага плавници и винаги изпреварва другите джуджета. Най-мудно е Виолетовото джудже. Синьото джудже лесно се разсейва и губи посоката. Затова водата ни изглежда синя – Синьото джудже се лута из нея. А всички джуджета образуват Дъгата. Вие виждате само лампичките им, защото дори и най-бавните от тях са хиляда пъти по-бързи от соколите. Кои са останалите джуджета? Можете ли да ги подредите по бързина?

Подобни приказки, придружени от атрактивни демонстрации, разказваме на малки и големи в деня на отворените врати във Физическия факултет на Софийския университет.

- Повече философия или повече математика има във физиката?

- Ако сравняваме с училищните предмети, повече математика. Но пък едно от старите имена на физиката е натурфилософия.

- Защо избрахте науката, а не практиката? Защо България, а не чужбина?

- Избрах работата в университета, защото ми дава голяма свобода. Свобода да работя това, което ми е интересно, да не правя едно и също всеки ден, да пътувам, понякога да работя до късно, а друг път да си отсиavam :) Не бях сигурна, че искам да остана в България, но в периодите, в които исках да замина, не намерих добри възможности.

- Има ли бъдеще за науката в България?

- Да, стига да има млади хора с желание да се занимават с наука. За което трябва да се грижим на много нива.

- Как виждате физиката на бъдещето?

- Физиката на бъдещето едва ли ще се вижда. Не си представям индивидуални силови полета и джедайски мечове. Физичните открития ще са скрити в материалите с уникални свойства, в супербързите микрокомпютри, в моделите, обясняващи сложни биологични процеси и да се надяваме, в технологиите за евтина, безопасна и чиста енергия.

- Какво мислите за образованието днес и сега, как изглежда то от Вашата позиция и гледна точка?

- Съвсем накратко, българските ученици не са добре подготвени за университета. Работодателите твърдят

са ключови във всички нива на обучение, но за съжаление все повече липсват. Ретроспективно осъзнах какъв невероятен педагог е Лиляна Нинова – тя често прилагаше методи, които сега се считат за иновативни, например игрови подход, груповата работа и др. Освен това тя ни беше и класен ръководител и посвещаваха време и усилия да ни възпитава и сплотява. Имам много скъпи спомени от училище „Иван Вазов“.

- Всички масово мислят нас, днешното поколение ученици, за по-безотговорни и по-лекомислени от предходното поколение. С какви млади хора Ви среща Вашата работа и какво е Вашето впечатление?

- Не бих казала, че днешните български ученици и студенти са по-безотговорни и по-лекомислени. Обща тенденция при тях е, че не са склонни да полагат усилия, от които не виждат пряка полза и че подбудите им по-често са прагматични,

отколкото идеалистични и/или романтични. Някои биха казали, че тази тенденция е положителна, но на мен лично не ми харесва. Добрата страна на същата монета е, че те са по-адаптивни и имат смелостта да „вземат живота си в ръце“. Разбира се, всеки от младите хора, с които общувам, е различен.

- Как можете да ни мотивирате да учим повече физика?

- Физиката е трудна. Демотивиращо ли звучи? Може би - за вашето поколение ;) Трябва да знаете, че физика в университета изучават и студентите по медицина, фармация, химия, екология, биология, ветеринарна медицина, архитектура, инженерство и др. Необходима е и за програмистите на компютърни игри и виртуална реалност, за специалистите по акустика и осветление, за треньорите по спорт и т.н. Ако сте се ориентирали към такава професия, за да получите цялостна подготовка и да се справяте добре, е желателно да имате добра подготовка по физика от училище.

- Какво бихте искали да пожелаете на читателите на нашия училищен вестник?

- Да търсят и да си създават възможности за вдъхновение и развитие! Да имат моя късмет да срещнат точните Учители! Да могат да продължат сами, когато времето настъпи! Благодаря за възможността!

- И ние благодарим за отзивчивостта!

Полезни или вредни са ултравиолетовите лъчи

Със сериозни аргументи десетокласниците търсеха отговора на този въпрос под формата на дебат

През януари месец във всички десети класове се проведе дебат на тема „За или против ултравиолетовите лъчи“. Оказа се, че най-интересно е протекъл той в класовете, където има електронна дъска – 10г и 10д. Аз успях да присъствам на дебата само в 10д, но смело мога да заявя, че са се справили най-добре. Ето защо! В началото на часа Георги Петков ни въведе в темата, като разказа какво представляват ултравиолетовите лъчи и кратка история на тяхното откриване. След това даде

даде лесно. Техният капитан бе Стелиана Мукова и те през цялото време успяваха да изтъкнат лошия ефект на UV-лъчите. Те показаха и презентация със снимков материал, на който се виждат различните заболявания, породени от ултравиолетовите лъчи (от застаряване на кожата, бръчки и проблиеми с очите до рак). След дълъг и ожесточен спор се стигна до заключението, че ултравиолетовите лъчи имат много повече предимства, отколкото недостатъци и че всяко нещо е полезно, стига да се

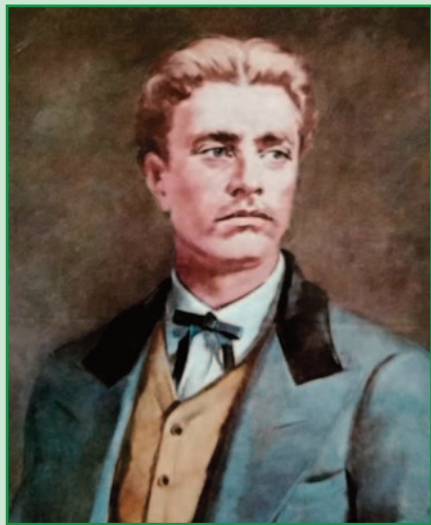
думата на отбора, подкрепящ UV-лъчите, чиито капитан бе Ниагара Георгиева. Отборът беше направил проучване сред учители, ученици, лекари и още, за да провери дали хората намират лъчите за нещо добро. След това представиха видеоматериал, в който интервюирават ученици, учители и шеговито - известни личности. Показаха снимки на красотата на природата в ултравиолетова светлина, която иначе не може да се види. Но отборът „против“ не се

използва правилно. В края на часа журито, съставено от Биляна Диннова и Александър Христов, казаха кои са критериите, по които са оценявали, и единодушно прецениха, че отборът „за“ се е справил по-добре.

Всички ученици желаем все повече подобни интересни часове. А на участниците в дебата пожелаваме да продължават да дерзаят и да откриват интересни неща за себе си и света!

Зина Махмудова 10б

19 февруари – България скърби за Васил Левски

О, майко моя, родине мила,
защо тъй жално, тъй мило плачеш?
Гарване, и ти, птицо проклета,
на чий гроб там тъй грозно грачеш?

Плачи! Там близо край град София
стърчи, аз видях, черно бесило,
и твой един син, Българийо,
виси на него със страшна сила.

Христо Ботев

Любовта на Апостола

147 години след смъртта на Дякона търсим човешката му същност

Българското възраждане е родило много велики българи, пред които всички се покланяме. Но безспорно един от най-обичаните е Васил Левски. Дяконът винаги е бил в сърцата на хората. Дори и в наши дни говорим за него като за светец. Може би защото ни е представян като светец. Всички сме чували и чели за пламенните му думи, за героичното дело, за смелостта и жертвоготовността му, но не знаем много за него самия. Чували ли сте нещо за любовния му живот? Вероятно не сте, не сте се и запитвали дори. Сякаш има забранени въпроси, когато стане дума за Апостола. Защо? Нима любовта го омърсява?! Та не е ли това най-възвишеното чувство, което човек може да изпита?!... А Левски го е изпитвал, и то неведнъж.

Една от първите му любви се казва Йова. На 28 години Васил е даскал в село Войнягово. Вече е участвал в Първата легия на Раковски, имал е няколко авантюри и два ареста. След като се сбива публично в селото, всички остават впечатлени от бойните му умения. Сред тези всички е и Йова. Тя и Левски стават близки. Заедно пеят песни, тя го посещава често в училището, а той ѝ подарява гердан. Но след като Левски е оклеветен, че е откраднал пари, той бяга, а тя дълго тъгува по него.

Друга негова любима е Ана. Тя е значително по-известна, защото тяхната връзка е почти скандална. Двата са от Карлово и се познават от деца. След като става монахиня, тя отива да учи в Белград, където се намира и той. Тогава Левски е на 30 години и се е записал във Втората легия на Раковски, но така и не се включва в нея, защото се налага да го оперират от апендисит. Раната му дълго не заздравява и Ана е тази, която го превързва. Ясно е, че прекарват много време заедно. Тя му пише писмата, плете му ръкавици, заедно пеят. Левски дори ѝ подарява онази своя снимка, на която е в четническата си униформа, а Ана я пази до смъртта си. По-късно и двамата се озовават в Карлово. И колкото и очевидна да е тяхната връзка, Ана държи да я пазят в тайна и никога не говори за него. Но това не пречи на Божидар Димитров да напише:

”Монахиня е споделяла леглото на Васил Левски”. Според племенника на Ана отношенията им продължават до обесването на Апостола.

Но той така и не се сгодява за нея. Сгодява се няколко пъти, но тези годеежи са само фиктивни. Поп Лукан, който дълги години се считаше за предател на Левски, е искал да го сгоди за най-малката си дъщеря. Тя обаче умира след дълго боледуване на 16 години. (Това се случва пред 1872 година, Левски е доста по-голям от нея). След това и Данаил Попвасилев, който също е привърженик на делото, сгодява една от дъщерите си за него. Но най-известният му годееж е с Гена Бонина от Свежен. Той също е фиктивен. Трябвало е да се организира революционен комитет в селото и да се създаде таен склад за оръжие в съседното село. Годеежът се прави пред очите на пет хиляди души от селото!

И сега сигурно се чудите – защо не знаем за това? Самият Левски не го е криел в тайна, защото тогава историята е скрила любовните му външения и малцина са чували за тях? Отговорът се свързва с името на Захари Стоянов. Той пише: „Никакви любовни сцени няма да срещнат читателите в живота на Левски. Няма да срещнат те затова, защото ги няма, а аз от себе си не

Ана (вляво) - една от любимите на Левски

искаш да ги създавам. Не пожелах да правя фалшификация...”. Но прави точно това – фалшификация. Историците са ядосани за тази негова лъжа, за това, че не се е срещнал с любимите му, че не е събрал достатъчно информация за него. Заради това и днес Левски остава за нас „неуловим”. Но не трябва да бързаме да съдим Захари Стоянов. Той е виждал влиянието, което Дяконът оказва върху хората. В онова време са ни трябвали хора, които да са изцяло посветени на народното дело, хора, които не мислят за нищо друго. Лесно е успял да изгради образа на святия Левски, който не е поглеждал жена.

Но днес аз си мисля друго. Че любовта, която е изпитвал Апостола, го прави да изглежда още по-велик!

Зина Махмудова 10б

Три причини да си българин

Притежаваме един от най-звучните езици. Той е нашето минало, бъдеще и настояще, нашата гордост! Кой друг народ може да се гордее с нито едно свалено бойно знаме? България е единствената

държава, която не си е сменяла името от създаването си, единствената държава, чийто народ не се отказва, не се предава, не отстъпва пред трудностите и успява да победи няколкохилядна армия

с голи ръце. Нашата родина е една от най-красивите, с най-гордия Балкан, най-слънчевото море и най-плодородната земя!

Ванеса Кръстева 8б

Коментар

Леденото хоро на Йордановден - българска традиция или израз на псевдопатриотизъм?

Звук на тъпани и гайди, народни песни, мъже, облечени в национални носии и нагазили в ледени води - напоследък тази картина става Топ новина на 6 януари. Интересът на хората и медийното присъствие по тези места също не липсват. Какво обаче води всички тези хора в Калофер, а и в много други градове - пламенното родолюбие, българското съмосъзнание или пък желанието за изява и веселба зад маската на християнския празник? На възстановена древна българска традиция ли ставаме свидетели или на незнайно възникнал обичай, който е преобърнат в грозни сценки от някои хора?

Първият въпрос, който няма еднозначен отговор, е за времето, от което датира леденото хоро. Поддържащите го посочват като многовековна традиция, появила се по време на османското владичество. За учените корените му са във втората половина на 20 век, а за други то става част от Йордановден едва от няколко години. Истината е, че дори в медийните изяви на самите калоферци не се намират точни познания за неговото възникване. Няма как при това положение всички да се чувстваме точно на този ден повече българи.

„Залюбила е Василка“ – с тази песен смелчаците навлизат във водите на Тунджа. Тя обаче няма връзка с Калоферския край. Корените ѝ са в Странджа, а защо е избрана за начало на хорото, е още една загадка относно историята и истинността му. Облечените в народни носии „патриоти“ заиграват своето хоро, пригласяйки гръмко и пламенно на песента. След хвърлянето, намирането и изваждането на кръста хорото продължава. И през цялото време се лее руйно вино /заради студа/ и веселбата е без край или по-скоро с непредвидим край. Липса на задръжки и на мяра може да се види по всички телевизии, колкото и да се поставя акцент на българщината и на вярата.

През цялото време събитието е наблюдавано с голям интерес от много българи и не само - посети-

тели от различни краища на света също пристигат, за да станат свидетели на нашумелия обичай. Най-голямо любопитство обаче буди присъствието на наблюдатели от ЮНЕСКО. От няколко години организацията наблюдава и проучва хорото, а тази година то е кандидат за част от нематериалното културно наследство. Този факт впечатлява и дава поводи за друга гледна точка. Дали пък, въпреки всички всички въпросителни около историята на ритуала, хорото не заслужава уважение. Той е по-истински, по-български от празници като Хелоуин например. Съмненията ни са провокирани от грозното в него, от изкривяването, от превръщането му в събитие на деня. Да отдадем уважение към всички онези, които са в Калофер или в друг град, водени не от мисълта да празнуват до безкрай, а от желанието да се почувстват българи, да усетят магията на ледената вода, да поддържат самосъзнанието си. Тези участници заслужават т.респект. „Народ, чиито жени ходят по жарави и чиито мъже ходят в лед, не може да бъде погубен“. В този смисъл леденото хоро е повод да се почувстваме част от народ, който е запазил своя дух в продължение на трудни векове.

Леденото хоро на Йордановден - традиция или израз на псевдопатриотизъм? Този въпрос си поставих в началото, но истината е, че не може да се даде ясен и еднозначен отговор. Този обичай сплотява. Той е начин човек да се почувства свързан с Бог, пречистен от всичко лошо. Важното е да го пазим такъв, да не го превръщаме в място и време на неконтролируемо и необузвано веселие и липса на мяра. Да не забравяме, че ритуалите, когато и да са родени, обединяват вярващи и обичащи хора. Да запазим себеуважението си.

P.S. Не е важно, затова само ще спомена, че 6 януари е рожденият ден на Христо Ботев. Цял ден чаках да го чуя по телевизията. И когато не дочаках, написях тези редове! Без възмущение!

Божидара Павлова, 8в

Родолюбието днес

Да си родолюбец, значи да обичаш отечеството си, да се гордееш с неговото минало, да се прекланяш пред природните красоти, да защитаваши всичко, що е свързано с духовните и материалните ценности на народа си. Най-трудно е да си родолюбец днес, когато се възхвалява чуждото, а родината, езикът и културата ни са подценявани. Много често срещаме хора, които в самозабрава сипят хвалебствия за държавите, в които работят като наемници. Те умишлено вмъкват чуждици в разговора и като че ли се гордеят със своето родоотстъпничество, искат да покажат превъзходство пред останалите. Забравят, че България е една от най-старите държави в Европа, че ние, българите, още в края на IX век имаме своя писменост, култура и духовност, превъзхождащи останалите държави. Словото на Кирил и Мето-

дий и българската книжнина се разпространяват от Адриатическо море до Урал и от Бяло море до Северния ледовит океан.

Може днес да нямаме развита икономика, но това не трябва да ни пречи да се гордеем, че сме българи, че живеем в благословена и богоизбрана страна. Да си родолюбец днес е от особено значение! Да си родолюбец днес е нужно повече от всякога, за да съхраним културните паметници, традиции и нравствени ценности на българина. Да помним, че земята на Ботев и Левски е свещена. Да разобличаваме хулителите на българския народ с гневните слова на Паисий! Да любим и тачим като Вазов!

Да си родолюбец, значи да вярваш, че България пак ще бъде велика и ние пак ще бъдем славен народ, какъвто сме били в миналото!

Албена Методиева 8в

Коя е любимата ми дума?

С една дума можеш да помогнеш, можеш и да разрушиш. Можеш да усмихнеш, можеш и да натъжиш! Няма по-сладко и по-горчиво от езика. А да не забравяме, че какъвто е човекът, такива са и думите му – в огледалото се вижда лицето, а в приказките – сърцето

Когато зададох на съучениците си този въпрос, бях скептична в очакванията си. Всеки обаче беше готов на момента със своя отговор и красивите думи се заизливаха. Много от възрастните днес са готови да дават оценки, че нашето поколение не е достатъчно зряло, не е достатъчно трудолюбиво, липсват му ценности и принципи. Може би не сме най-добрите - наистина сме обсебени от интернет и понякога сме по-емоционални, но доброто живее във всеки един от нас и трябва само отстрешна подкрепа и стимул, които да ни карат да вървим напред и да не губим изконните си нравствени ценности. Отговорите, които получих, смятам, че могат да потвърдят това.

Албена: Моята любима дума е **живот**. Няма нищо по-странно, по-интересно, по-вълнуващо, по-тъжно и по-любимо от живота. Той е начало, той е край. Няма ограничения, няма граници, няма и правила. Ние си избираме живота. Ние избираме хората в него, къщата, колата. Ние избираме емоциите, които да изпитваме, докато го изживяваме. Може би затова **живот** е любимата ми дума. Една дума, а толкова много значения, събрани в нея. Животът обобщава всичко. Той започва и приключва. Той е светлина и мрак. Той е нещо все още така необятно за нас. Живот - пет букви, а толкова думи, вървящи сякаш ръка за ръка с него. Всяко преживяване – добро или лошо, всеки човек – враг или приятел. Всичко около нас и всичко в нас.

Вивина: **Любов**, защото усещам топлина, когато някой я изрече. Любовта е едно от най-важните чувства и любовта ще спаси света!

Христиана: **Сила** – това е една от най-важните за мен думи, защото свързвам силата не с нейното физическо или материално измерение, а с духовното. Именно тази сила ми помага да се изправам винаги, когато падам, и да преодолявам всякакви препятствия.

Яна: **Семейство**, защото то е едно от най-важните неща и без семейството си не бих била човекът, който съм днес.

Анна: Само една дума не мога да определя като любима, но любимият ми израз е „**Бъди себе си!**“. Защото не трябва да се правиш на друго. Защото всеки сам по себе си е различен и точно тези различия ни обединяват.

Теди: **Надеждата** е нещо свещено, което ни води във всяка наша нова стъпка. Тя е едната страна на нашия кръстопът – да се откажем или да се борим.

Ема: Любимата ми дума е **вяра**, защото никога не бива да спираме да се надяваме и да вярваме, че няма невъзможни неща. Щом повярваме в себе си, ще постигнем всичките си мечти и няма да има нещо, което да ни попречи да вървим по своя път.

Кристина: **Благоденствие**, защото я чувствам топла и близка до мен. И защото обичам дългите думи.

Йоанна: **Вяра**, защото носи със себе си надежда за бъдещето, за възможност за сбъждане на мечтите, за позитивни мисли, добри приятелства и още много красиви неща.

Надя: За мен специална дума е **умивка**, тъй като тя ме зарежда с позитивна енергия.

Гергана: За мен думата е **любов**. Чувството, което може да те направи най-щастливия и най-тъжния човек на света.

А ако трябва аз да отговоря коя е моята любима дума, признавам - не мога да отключа само една. Но за три не се колебая - **обич, трудолюбие и вяра**. Всяка една има своя смисъл в моя живот и ме кара да изпитвам най-прекрасните чувства на земята. Но освен над любимата си дума се замислих и над това, кои ли са били най-любимите думи на българите през вековете. Може би „учение“ и „напредък“ са били движещата сила през Средновековието, най-вече през Златния век на българската култура. А през Възраждането не е ли била „свобода“ най-любимата дума на всички българи, съдържаща най-съкровената мечта и най-големия идеал? Днес сме далеч от Златния век, отдавна имаме своята писменост и вече 142 години се наричаме свободни. Оттук нататък нашите любими думи зависят само от нашите морални ценности, от нашите мисли и цели, от това - дали наистина се чувстваме свободни в своята душа!

Божидара Павлова, 8в

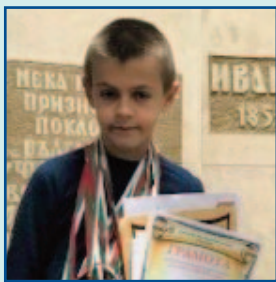
Шампион в спорта и в науката

Мият Дюришич е ученик от 4а клас. Роден е в сръбската столица Белград, но учи и живее в Плевен. Неговите учители го описват като талантлив и успяващ. Момчето е носител на немалко медали по математика, а наскоро печели и Купа по шахмат. Смята, че за всеки успех са необходими желание и обич, трудолюбие и постоянство. И макар да е само четвъртокласник, е осъзнал, че само желанието, извиращо от сърцето, не е достатъчно, за да вървиш напред - нужни са и непрекъснати усилия, които рано или късно дават своя резултат.

Мият ми разказа за своето ежедневието. Когато не е на училище, играе шах на таблета, реди кубчето на Рубик и се подготвя за предстоящите учебни занятия. Решава много задачи по математика и винаги тръгва на училище с ясна представа, че е наистина подготвен. След него идва ред на футбола или на баскетбола, на шаха, а веднъж седмично посещава и школа по информатика. „За да се постигнат големи постижения, първо е важно да обичаш това, което правиш.“ Разбира се, не забравя и упоритостта, защото тя е от изключителна важност, когато не сме достигнали желания връх. През свободното си време Мият отговаря тренира футбол от петгодишен, шах - от седемгодишен, а отскоро се докосва и до тънкоостите на баскетбола. Още от детската градина е очарован от динозаврите. През годините интересът

към тях е пренасочен съвсем естествено към енциклопедиите, комиксите... И колкото и да е учудващо за повечето от вас, Дюришич чете и детски книги на английски език.

Когато стигаме до любимия предмет, момчето е категорично - „Естествено - математика, тя е в основата на всичко.“ Смята, че математиката му помага не само в часовете, но и дори когато е на състезание по шах или по футбол. И разбира се, като във всяко момче, в него искри мечтата да е най-добрият футболист, а след като приключи спортната си кариера, желае да стане математик. Вдъхновява го баща му - инженер, знаещ „толкова много неща“ - както казва Мият. Дава му съвети при решаването на задачи, в

шаха и изобщо във всяко негово занимание. Понякога децата са най-безпогрешните в своите разбирания и усещания. Достатъчно е да ги погледнеш и се усмихваш - защото в тях няма нищо лошо, те са „само деца“, но силно вярващи и искащи, знаещи от своите родители цената на това, което са си поставили за цел. За тях е достатъчен един светъл пример, който да ги води и да им показва правилния път. А когато срещнеш дете, открило своя пример, своята мечта и осъзнало смисъла на съществуването си, е едно красиво събитие, което те кара да продължаваш да вярваш в чудото на знанието.

Божидара Павлова, 8в

Тема с продължение

Дигиталният „хероин“ - можем ли сами да поставим границата?

Векът на любовта срещу века на технологиите

„Днес вече знаем, че ай-пади, смартфони и екзбоскове са вид дигитална дрога. Скоростни изследвания на мозъчната дейност показаха, че те поразяват фронталния кортекс, който отговаря за контрола над действията, включително и над импулсите, по точно същия начин, по който поразява и кокаинът. Технологиите възбуждат до такава степен, че покачват нивото на допамина – невротрансмитера, който ни кара да се чувстваме добре, и който е най-пряко отговорен за динамиката на пристрастяването.

Този ефект на пристрастяване е причина д-р Петър Уйбру, директор на Катедрата по неврология към UCLA, да нарича екраните „електронен кокаин“, а китайските изследователи да ги наричат „дигитален хероин“. Фактически д-р Ендрю Доун, ръководител на Института за изследване на пристрастяванията към Пентагона и Морската пехота, където се изследва пристрастяването към видеоигри – нарича видеоигрите и екранните технологии „дигитална фармакия“ (гръцката дума за дрога).”

Днес е един пореден ден от една поредна година от 21 век - векът на технологиите. На всички ни е известно, че животът без технологии би бил труден. Без мобилни телефони е немислимо да се живее в този опасен свят, без плазмата в хола няма как да сме в течение с това, което се случва по света, а без камерите то нямаше да достигне до нас. Забелязали ли сте в каква паника изпадат хората, когато не могат да си намерят телефона? Дали това е, защото няма да могат да се обадят на приятелите си - не знам, но истината е, че все по-голяма част от нашия живот се намира в телефона. Колкото повече напредват технологиите, толкова по-зависими ставаме от тях. Да, съгласна съм, че това е неизбежно, защото всичко около нас се дигитализира и не отричам, че и аз използвам социални мрежи. В някакъв момент обаче нашите телефони започват да вървят срещу нас. Особено когато телефоните заместват играчките на 3-годишните деца. Учените доказват, че новите технологии влияят на мозъка също както дрогата. Тогава защо родителите не поставят границата, която детето не може само да си постави?

Благодарение на новите технологии осъществяваме контакт по всяко време с близките си, можем да използваме GPS, който да ни упъти вместо човек, ако сме се изгубили, или да начертаем маршрут, по който да вървим.

Представете си, че сте си вкъщи и учите. В този момент огладнявате и у вас няма нищо, а най-близкият ресторант е на 20 минути пеша. Какво ще направите? Ще вдигнете телефона и ще си поръчате храна, която ще дойде по-бързо, отколкото ако вие започнете да готвите, защото времето е пари. Друго предимство на телефоните е, че, отивайки на почивка, можете да си вземете любимата книга, като не се налага тя да тежи в багажа ви. Може просто да си я свалите на телефона. Тези удоволствия ни правят зависими от новите технологии. Мислейки, че ни помагат, ние започваме да ги използваме все повече, не осъзнавайки вредата им и върху нашите очи. Новите технологии ни правят изнервени и дори могат да доведат до състояние на истерия, ако компютърът спре внезапно и не можем да изпратим имейла, който толкова дълго сме писали. Ако влияят по този начин на възрастните, какво остава за децата? Децата, които използват интернет от ранна детска възраст, имат прояви на агресия спрямо свои съученици или са асоциални, защото играят компютърни игри по цял ден. Точно тези деца се налага да носят очила. „Според официално изследване на Американската академия по педиатрия, децата между 8 и 10 години прекарват по 8 часа на ден с различни видове дигитални медии, а тийнейджърите – са пред екраните по 11 часа. Едно на всеки три деца се научава да борави със смартфон или таблет, преди да проговори.”

Векът на технологиите! Аз смятам, че всички трябва да полагаме усилия и да се „детоксикираме“. Предлагам ви противоотрова – век на любовта! Не да спрем да използваме телефоните си, а да обърнем внимание на по-стойностните неща в живота, онези, които ги няма в интернет. Вместо да бягаме в сигурния свят, който се намира в джоба ни, е хубаво да се поглеждаме лице в лице, да си говорим, да се усмихваме... Да обичаме повече себе си, света, приятелите си, семействата си. Предлагам ви Век на любовта! Като в онази стара песен на „Медикус“:

Днес със чуден марш пристига тук

Векът на любовта!

„Пълната дигитална детоксикация елиминира дори телевизията. Препоръчва се за време от четири до шест седмици. Това е периодът, нужен обикновено на хипер-възбудената нервна система да се „рестартира“ сама.” Можете ли да издържите?

Анна Стайкова 12в

Пъстроцветни приСТРАСТИя

Забранените книги

Що за понятие е това? Нещо като книги за смет! През годините истински постижения на световната литература са били забранявани, отричани, изгаряни дори по политически, религиозни или социални причини. Има дори нарочно събитие- Седмица на забранените книги, за да се воюва по всякакъв начин за свободата на словото. Наистина някои от тези „забранени“ книги са отдавна забравени, но е истина и друго - немалко от тях са се превърнали в част от представата ни за класическа литература.

Приказки за лека нощ – тяхната цел е просто да занимаят детския ум, докато накрая не го отведат в света на сънищата. Колко просто, нали? Но за детето това е билет към Страната на чудесата. Не просто забавление, а бягство. Може би тези билети не се купуват само от малките деца?! Може би и възрастните намират спасение в тях, въпреки че не си признават. Може би гордостта на зрелите хора им пречи да признаят дори пред себе си, че търсят спасение и още повече, че го намират в нещо толкова просто като историйка за лека нощ. Казват, че книгата сама те намира, както и че хората четат самите себе си през тях. Те окриляват. Те са спасение. Но могат ли да бъдат и гибел? Могат ли да навредят толкова, че да бъдат забранявани?

Какъв пример дават Пепеляшка, която се прибира в полунощ, и Тарзан, който ходи по лугоу и се катери по дърветата, ще кажат някои. Хората обичат да критикуват. Избягват да се вглеждат и да търсят онова, което е невидимо за очите. То не е за всекиго. И в един момент дори обикновената детска приказка е способна да наруши иначе крехкото им спокойствие.

Да виждаш невидимото е талант, а на лишените от тази дарба не им остава нищо друго освен да използват отрицанието като своето най-силно оръжие.

Цели списъци със забранени текстове и днес четем в мрежата, чувате в новините. Това е отмъщението на „компетентните“ срещу творчеството и креативността. Шедьоври на световната класическа литература отстъпват място на шедьоврите на човешката глупост. Днес произведение като „Приключенията на Хъкълбери Фин“ от Марк Твен бива определено като „най-гротескно расисткият роман на света“ заради употребената в него 242 пъти дума „негър“. „За мишките и хората“ на Джон Стайнбек също попада в тази класация - заради грозните сцени и неприличния език и насилията. Освен това насърчава евтаназията, което прави тази книга недостойна за четене. Още - световният бестселър на Дж. К. Роулинг „Хари Потър“ е забранен в Америка под претекст, че е „шедьовър на сатанизма“. Проблемът тук обаче не е само в сюжета, но и в това, че повечето рецепти за отвари и заклинания, употребени в книгата, са считани

за истински вещерски ритуали. „Алиса в страната на чудесата“ от Луис Карол. Прекрасна история, която не съдържа нецензурен език, расистки подбуди или политическа пропаганда. Защо някой би я забранил? Явно в Китай смятат, че да се представят говорещи животни в детски роман е неприемливо. Да не би някой да си помисли, че наистина ще му отвърнат?! Аз бих им отговорила с думите на автора: „Ако всичко на света е безсмислено, какво ни пречи да си измислим някакъв смисъл“. Неговият роман е ставал обект на множество критики през времето, защото е бил определян като твърде странен. Разбира се, хората винаги са се бояли от различното. И ако за тях той е нямал никакъв смисъл, нищо не би им попретило да му създадат нов. Да го определят като недостоеен за четене, още по-малко за детски роман. Но това е книга, написана от един болен, който виждал нещата по-големи или по-малки, отколкото са. Може би това повече му е помогнало, отколкото му е навредило. Виждайки смисъл в малките неща, той ги прави значими в своя текст. Създава роман, в който лудостта и мъдростта вър-

вят ръка за ръка, показвайки, че общоприетото винаги е нормално и понякога трябва да си малко луд, за да видиш истинското. ”Аз не съм странен, шантав, откачен или луд. Просто моята реалност е различна от твоята”, казва Лудият Шапкар. И когато приказките и книгите представят една различна, по-красива реалност, те биват наричани странни. А колко много бихме могли да научим от шантава книга, написана от болен човек, в която главният герой е истински луд.

Колкото до детските приказки – „Хензел и Гретел“ описва канибализма, Пепеляшка показва насилията и експлоатацията на детския труд, а Братя Грим са трън в очите на половината земно население. И все пак в началото тези истории изобщо не са били предназначени за детската аудитория. За всички любители на критиката интернет разполага с много информация относно първоначалния вид на повечето ни познати приказки. Ако противниците на детските приказки ги прочетат във варианта им за възрастни, със сигурност биха се отказали от четенето завинаги.

”Ако твърде дълго държиш в ръце нажежена до червено маша, в крайна сметка ще се опариш; ако по-силно удариш пръста си с нож, обикновено потича кръв; ако изпиеш на един дъх шишенцето с надпис „отрова“, рано или късно ще ти стане лошо.”. Кога ли и на хората ще им стане „лошо“ да критикуват различното? Кога ли ще се научим да живеем с новото? Кога ще разберем, че старото е

скучно, а новото дава поводи за нови размисли?

Хората винаги ще намират негативното дори и в нещо толкова красиво като книгите и приказките. Да не забравят обаче, че литературата е и израз на реалния свят. Алиса Лидъл всъщност е реално момиче, дървото на чепгърския котарак в книгата наистина съществува в двора на същото момиче, а супата от лигава костенурка е истинско ястие, много популярно през Викторианската епоха. Всичко, за което авторите някога са писали, се е случвало около тях, грозното в книгите е грозно и в реалността. Критикувайки книгите, отричаме света, създаден от самите нас. Колко е трудно да приемем собствените си недостатъци, колко е сложно да живеем просто, без да се обременяваме излишно с омраза към нещо, създадено от нас за нас. Създали сме си спасение, а не искаме да го приемем и го търсим другаде. Изобретили сме си чудодейно лекарство, а не искаме да го изпием!

Е, със сигурност никой автор не е виждал говорещи животни, но са изпадали в дупки и им се е искало да има някой луд до тях, с когото да си поговорят за всичко „нормално“. Книги за смет няма - няма как да бъде забранено любопитството, няма как да бъде окован духът, няма как да бъде повален летящият... Читателят е единственият, който може да осигури забрана/забрана или дълголетие на книгата!

Синтия Чалъкова 116

Дрехата – вещ или знак

Дрехата може да бъде нежна като танца на балерината, шарена като картината на абстрактния художник, груба като метъл музиката, красива като песента на славея

Стилът е нашата идентичност. Цветовете, които носим, показват нашето настроение. Начинът, по който съчетаваме дрехите си, показва чувството ни за естетика. И винаги е било така... Българката е втъкавала в шарките на носите и ризите си красота, радост и скръб, надежда за благоденствие,

здраве и любов. Първото нещо, което виждаме у човека срещу себе си, е външният му вид. Това как изглеждаме, не е без значение, това дали се поддържа - също. Човек трябва да се грижи за себе си, да си обръща внимание. Нужно е да живеем в хармония както с вътрешното си аз, така и с

външното, това ни дава самочувствие. Важно е да имаме и висока самооценка, която можем да си дадем само когато наистина се харесваме. Да се чувстваш добре в кожата си, е необходимо, за да си уверен. Понякога една хубава блузка би ни дала необходимото самочувствие. Разбира се, една

дреха няма силата да направи от нищо нещо, тя просто би могла да подчертае същността ни. Грешно е обаче да вярваме, че дрехата може да ни направи по-добри, да накара хората да ни уважават, да ни изгради самочувствие, което не можем да покрим. Хубаво е да сме уверени и ако една по-скъпа рокля би имала силата да ни накара да се почувстваме по-красиви, като принцеси, защо да не си я купим? Какво лошо има в това, да се почувстваме харесвани?

Но когато дрехата се превърне в средство за безсмислено перчене, красотата и истинската ѝ символика се изгубват. Около нас е пълно с жени, даже и мъже, които взимат най-скъпото от щанда, за да се изтъкнат. Те имат нужда от това, защото така се чувстват харесвани. Смятат, че никой не би ги забелязал, ако те самите не се изфукат с нещо, което другите нямат, или просто не могат да си позволят. Тези хора мислят, че визията им може да компенсира техните собствени липси. Самочувствието им се гради само върху начина, по който изглеждат. Силно вярват, че колкото повече могат да си позволят, толкова по-добри са всъщност. Перфектен пример за парадирание са балетите. Малко момичета избират роклите си, защото им харесват наистина. Избира се марката, името на дизайнера и според тях, разбира се, колкото повече цифри има на етикета, толкова по-голям брой момичета ще им завидят. Този начин на мислене е жалък, а отношението към дрехата - обидно.

Истината е, че скъпата дреха всъщност е направена с много любов и труд. Всяка една нишка в плата е струвала часове усилия на създателя ѝ. Дизайнерът е творец. А това, което прави, е изкуство. Иглата и конецът са четки и бои,

с които се рисуват емоции, перо и мастило, с които се пише история. Дизайнерът е и танцьор, чиято хореография пренася в омагьосан свят, драматург, чийто сценарий изпраща послания, режисьор, чийто филм вълнува. В изработената рокля можеш да видиш душата на твореца, да усетиш емоциите му, да разбереш какво обича, да видиш начина, по който гледа на живота и света около себе си. Купувайки скъпа дреха, ние заплащаме труда на дизайнера, лишавал се от съня си, за да създаде изкуство, любовта на шивача, вложена в изработката на всяка една бройка. Дрехите говорят, стига да умееш да слушаш. Не са просто скъпи опаковки, които нахлузваме. Символ са на идентичност, показват различно отношение към света. Колко скучно би било всички да изглеждат еднакво, да носим еднакви панталони и тениски. Всяко нещо по нас трябва да крещи „това съм аз“. Да бъдеш какъвто искаш, изисква смелост, която много малко хора имат. Да съумееш да погледнеш отвъд дрехата, се изисква интелигентност, която много хора притежават! Да заявиш идентичност, е нелесна задача, но успееш ли, ще си изминал крачка по пътя, по който искаш да вървиш.

Илияна Алексиева 116

Инна Ангелова

3 март

Маршрутът на свободата

Да забравим клишетата, да престанем да рециклираме и митологизираме миналото си, да се замислим за съвременната ни представа за самите нас като българи

Да го направим с една патриотична разходка из историческия ни град Плевен! Да върнем времето назад - във въображението ни ще се разиграят славни и величествени, страшни и кървави сцени. Едва когато преминете по този маршрут, ще усетите какво значи да почувстваш националния си празник, какво значи да почувстваш патриотизъм и гордост! Ще усетиш какво значи свобода!

Започваме!

Предлагам началото да бъде **Панорамата „Плевенска епопея 1877г.“**, построена в чест на 100-годишнината от Освобождението на Плевен. Архитектурното тяло на Панорамата е направено да изглежда повдигнато върху 4 щика, които олицетворяват силата на оръжието, донесло свободата.

Щиките имат и 4 хоризонтално разположени щика, три от които символизират трите атаки срещу Плевен, а четвъртият - обсадата

на града. Посетителите на музея могат да се изкачат до две зрителни площадки на покрива на музея, откъдето могат да наблюдават историческите места Мъртвата долина, редутите „Кованлък“ и „Исак ага“, Костницата в „Скобелевия парк“, Радишевските и Гривишките

възвишения.

Време за отход в **Скобелевия парк** - място, където се водят най-крвопролитните сражения за Плевен. Той е създаден през 1904 от комитета „Цар Освободител Александър 2“ в памет на загиналите руски герои в боевете на 30 август 1877г. В центъра на парка е издигната Братската могила-костница. Върху нея, в специално направени ниши от бигор са поставени 4- и 9-фунтови оръдия от Руско-турската война, а на върха е поставен Георгиевски кръст за храброст. В елипсовидни медальони са изписани имената на полковете от отряда на ген. М. Д. Скобелев, които се сражават на 11-12 септември 1877 г. В саркофаг от черен полиран гранит, поставен в центъра на костницата, се съхраняват костите на воини от

Скобелевия отряд, загинали по време на III-я шурм за Плевен.

След 5-месечни боеве при Плевен победата е извоювана с цената на много жертви - 3100 руски и 4 500 румънски войници и офицери убити, ранени и безследно изчезнали. За увековечаване на героите комитетът „Цар Освободител Александър II“ взема решение да издигне в Плевен **Параклис - мавзолей „Свети Георги Побе-**

доносец“, в който да се съхраняват костите на загиналите воини. На 12 април 1903г. е положен основният камък. „Свети Георги Победоносец“ е забележителен исторически и архитектурен паметник, построен в стила на българската църква от късното Средновековие. Мавзолеят е кръстополен, висок 24 метра, ориентиран в посока изток-запад. На 3 март 1968г. по случай 90-годишнината от Освобождението на България пред Мавзолея е запален вечният огън.

Ден след падането на Плевен в **къщата музей „Цар Освободител II“** на 11 декември 1877 тържествено е посрещнат руският император Александър II и от името на плевенските граждани му е връчен благодарствен адрес. От 12 до 22 декември в този дом живее и работи вторият военен губернатор на Плевен - генерал Скобелев. Тази къща е била на

плевенския търговец Иван Вацов.

И ако имате все още сили, предлагам да завършите своето пътешествие назад във времето с **Регионалния исторически музей**. В него има за всекиго по нещо - основният фонд на музея включва над 180 000 музейни единици, а специализираната библиотека на музея разполага с над 10 000 тома научна литература и периодични издания.

Ако все пак ме послушате и ме последвате в този патриотичен маршрут, не очаквайте веднага да се почувствате патриоти. Няма как да стане изведнъж. Има хора, които носят България в сърцето си, където и да са. Но има и много такива, които хулят Родината си и са сигурни, че нямат бъдеще в тази страна. Моята истина е, че всичко в тази страна зависи от нас. Само ние може да направим промяната, за която говорим и която жадуваме. Когато наистина искаш промяна, ти трябва да се бориш за нея, трябва да действаш. Без нас България е само име. Всички знаем историята ѝ и се гордеем с нея. Но България е същата тази велика страна, в която живеем и днес. Да бъдем горди, че живеем точно на тази земя, да обичаме всяко стръкче трева и се да любуваме на всеки паднал лъч светлина!

Вяра Димитрова 8б

Преполовихме учебната година

Какво показва статистиката в края на първия учебен срок

Отлични и много добри резултати! Кои са обаче най-умните сред умните и най-трудолюбивите сред трудолюбивите? Във възрастовата група 5-7 клас точните сметки сочат 5а клас на върха с отличен среден резултат 5,75. Повече от това и да се желае няма накъде! С минимална разлика ги следват 7а – отново с отличен 5,69 и 5б – успели да запишат 5,67. Браво на тях!

Е, в групата на по-големите резултатите са почти отлични. На снимката неслучайно виждате учениците от 8в клас. Макар и най-малки сред големите, те отбелязаха първото си постижение като клас – средният им успех за изминалия срок е 5,44 и ги поставя на първо място в групата 8-12 клас. Отвъд цифрите, споделят те, стоят личните усилия на всеки един, както и отдадеността и професионализма на техните преподаватели. Трябва да внимават, защото след тях крачат още две паралелки със същия профил – 9в с успех 5,33 и 10в – постигнали много добър 5,28.

Но това са временните резултати. Второто полугодие предстои, мачът започна, скоро ще разберем окончателното класиране! Успех на всички!

Божидара Павлова, 8в

Добре дошли на най-новите членове на нашия екип!

Запомнете ги, за да се обръщате към тях, когато има какво да съобщите, или да предложите свой материал

Аз съм **Божидара** – на 14 години, ученичка от 8 клас. Уча в училище „Иван Вазов“ още от 7-годишна. Любими предмети не мога да отключа - на този етап ми доставя удоволствие и удовлетворение да уча по всичко. Моето хоби е свиренето на пиано, но в свободното си време обичам да се занимавам и с художествена гимнастика – това е моят любим спорт. В лицето на нашите прекрасни гимнастички, както и на всички останали, откривам пример за истинска красота, за доброта, скромност и уважение, които са най-красивият щрих към техните успехи. Те са едно безспирно вдъхновение за всички! За мен участието в училищния вестник е предизвикателство, но и интерес, който ми позволява да намирам отговорите на много въпроси и едновременно с това да вървя напред.

Здравейте, казвам се **Албена** и съм ученичка в 8 клас. Уча в СУ „Иван Вазов“ от 5 клас. В момента съм в паралелка с природни науки и мечтая да стана ветеринарен лекар. Още от малка обожавам животните и се над-

явам да осъществя мечтата си. В свободното си време обичам да чета книги и да рисувам. Също така съм доброволец в Българския младежки червен кръст. Реших да се запиша в училищния вестник, защото имам интерес към това да пиша. А сега, когато вече съм част от неговия екип, изпитвам удоволствие, когато пиша по дадена задача, защото темите са разнообразни и много интересни, дори можете да научите нещо ново.

Аз съм **Ана-Мария Христова** и съм в 8б клас, на 14 години. Уча в училище „Иван Вазов“ от 9 години. Любимите ми предмети са български език и литература, биология и английски език. В свободното си време обичам да се разхождам, да прекарвам със семейството и приятелите си и да слушам музика.

Екострасти

Отключихме Кутията на Пандора

Кой е истинският убиец - оръжието или човекът?

Днес, 21 век, човечеството е подложено на изпитание. Актуална тема в медийното пространство е човешкото самоубийство. Земята се задушава, вече не може да носи на гърба си тонове боклуци и започва да ни отмъщава. Крайно време е да се замислим - да спрем войната с нея и да спасим своя общ дом

Някъде в пространството, в галактиката Млечен път, съществува Слънчевата система. Никой не знае кой е нейният създател. Единствено митологията има своите отговори по този въпрос. В тази Слънчева система се намира и домът на около 8 милиарда души - Земята. Когато човек си закупи жилище, се подразбира, че трябва да го пази и поддържа, а не да го руши. И да, човек го пази, защото инвестира доста средства в него. Ние живеем на Земята, без да сме заплатили и стотинка. Но не се грижим за нея. В момента светът е на прага на своеобразна война, която може да унищожи човечеството - в Австралия се палят умишлени пожари, а пушечът от тях се носи над главите ни, температурата на Земята се покачва и скоро няма да има зима... И пак човешкият опит от митологичните сюжети ни учи, че когато Зевс се разгневил на хората, създал кутията на Пандора, за да ги накаже. Време е да спасяваме пла-

нетата си от всичките злини, които ни спохождат... И които заслужаваме. Нашата планета от години е принудена да търпи миризмата на тонове боклук, да се поти от температурите на пожарите и да гледа как най-интелигентното същество, което има честта да стъпва върху нея, се самоунищожава и ѝ обявява война. Войната е грозна. Тя показва слабост. С оръжие и слабият става силен, но без оръжие силният, допреди малко, става жалък. Действието ѝ са пагубни за човечеството, но най-вече за страни като нашата, която се намира на границата между два свята - Запада и Изтока. Истинската война прави много жени вдовици, много деца - сираци. Тя принуждава хора да бягат от родните си места, да търсят спасение в непознати светове. Според военния историк Джон Кийган войната се е превърнала в навик след 4000 години водене на битки. Не, войната не е навик.

Навик е всяка сутрин и вечер да си мием зъбите. Войната е касапница. Всички хора сме жертви. Отстрани войната много наподобява детска игра. Едното дете чупи количката на другото, а след това другото отвръща. Но към тази игра се прибавят невинните жертви.

Природната война се води между природата и хората. Това не са просто познатите от историята военни действия. Природата крещи, задушава се. Пожарите в Амазония и Сибир, многобройните земетресения, както и нетипичните за зимата високи температури... В Австралия всяка година се палят пожари, като 95%от тях са

умишлени. Те излизат извън контрол, превръщат се в огромно огнено чудовище, което застрашава не само континента, а целия свят. Пожарите унищожават много голяма част от австралийската флора и фауна. Пушечът от тях се издига и се носи из цялата планета и сега тя е обвита в сиво горещо одеяло. Пожарите дехумифицират почвата - премахват хумуса, допринасящ за плодородието. Те са бедствие, което може да вземе повече жертви от войната, защото не може да бъде спряно изведнъж от някой вразумил се държавен глава. Чували сте - „Аз с нищо не мога да помогна“ или „Сама птичка пролет не прави“. Наистина във военните конфликти обикновените хора сме безсилни. Но природната война ние започнахме и ние водим ежедневно. А е толкова лесно - да не изхвърляме отпадъци в природата, да не използваме всекидневно автомобили за малки разстояния, да не изсичаме горите, да не правим банални

кампании като „Да изчистим България ЗА ЕДИН ДЕН“, а да я чистим всеки ден. Хиляди компании работят усилено върху рециклирането. Кауфланд пусна на пазара колекция спортни екипи, направени само и единствено от рибарски мрежи и пластмасови бутилки. До 2025г. се очаква опаковките на всички продукти да са рециклируеми. Силно се надявам, че човечеството вижда как домът му прелива от боклуци и прави крачка към спасението на своя дом - Земята.

Отдавна Кутията на Пандора е отворена, много беди се изсипаха върху нас от нея и още повече ни очакват. Съвсем заслужено! Но всички знаем, че все пак на дъното ѝ остава Надеждата. Нека докажем, че сме достойни да живеем на тази планета! Време е да се откажем да воюваме с нея и да станем най-добри приятели. Време е просто да почистим!

Анна Стайкова 126

Албена Методиева

„Под игото“ на общо-приетите идеи

Човек се ражда свободен, а навсякъде е в окови

Нека като за начало да си позволя да ви въведа в една фантазия. За миг си представете, че сте диво животно. Привикнали сте сами да се сдобивате с водата си и да осигурявате храната си. Сами да правите дома си годин за живот, да се грижите за себе си. Да зависите само от собствените си действия и всеки ден да е борба за оцеляване, зависеща единствено от личните ви умения и сила. Е, правите го! Ходите на лов, създавате семейство, опитвате да бъдете на върха на хранителната верига, за да не приключи тази история по-бързо, отколкото е започнала. Правите го до момента, в който...

В естествения ви хабитат нахлуват непознати същества, а вие рязко се озовавате по-ниско от тях във веригата на животинското царство. Те обаче не отнемат живота ви - правят нещо по-лошо. Възползват се от него. Не ви използват, за да оцелеят, а ви залавят и пращат в плен. В началото ще се борите, разбира се. По-късно обаче нещата сами ще се подредят. Ще се озовете в клетка и това ще ви плаши, но после ще разберете, че това всъщност е един безопасен дом, където имате вода, храна и другият от вашия вид наготово. От вас ще се очаква единствено да дишате и да се размножавате, за да посветите следващите поколения не в изкуството на оцеляването, а в това на клетката. Живеете, за да забавлявате друг вид, защото нямате избор - той е по-високо от вас в хранителната верига, не можете да се борите. Постепенно привиквате към този начин на живот и забравяте миналия. Сега това е свободата, понеже

не си спомняте в какво наистина се изразява тя.

Така е и при хората. По-висшите владеят по-нисшите. Тези долу имат ежедневие, което наричат живот. Но има една основна разлика. Ние сме от един и същ вид. Колкото могат да се издигнат едините, толкова и другите. Реално погледнато, сме равни, просто мързелът ни пречи. Има лесен начин на живот - всичко ти се дава наготово и ти само седиш, слушаш и ходиш по свирката на някого. Не предприемаш по-сложни планове или по-големи дела. Първо от нежелание, второ - от страх. Страх да не ти направят нещо, защото те вече са горе, а ти си никой. Сам не можеш да се справиш с тях. И седиш, чакаш, мърмориш... Казваш, че някой трябва да го започне, пък ти - след него. И изпадаме в един кръговрат, в който не се борим за правата си, а се съсредоточаваме върху задълженията, които другите ни диктуват.

Да, пак учим, стараем се, работим, пак гледаме семейство, купуваме си къща, дом, кола. Да, така е. Но го правим, защото не притесняваме делата на по-висшите. Не се образоваме, не се интересуваме, сякаш вярваме в дадени клишета. Всички на моята възраст например искат да заминат в чужбина, да работят и учат там, защото „там е по-добре“. Това едно на ръка. Трети март идва например, хайде да ходим на паметника на центъра, защото от училище ни задължават. Хайде да се разходим, че ще има тържество и може да се срещнем с някой познат. Такава е нагласата ни. Ние не искаме да разберем повече за слав-

ното си минало, а целим просто показност. И аз работех на този принцип, докато бях малко по-малка. И аз си казвах: „Абе, айде, като ме карат, ще ида!“ Ама по същата логика мога да си кажа и: „Абе, айде, като ме карат, ще скоча отнякъде!“ Насила хубост не става, казват. Ако са те накарвали насила, ти пак нищо няма да попиеш. Ако Иванчо слуша такава музика, защо не и аз? Така той и приятелите му ще ме харесат, ще се впиша, пък и е по-лесно, отколкото сам да си намеря друга музика. Да, така е по-лесно. По-лесно е някой да диктува в какво да вярваш, какви идеи да имаш. Общоприетото - да диктува целите, с които живееш. И така, ако се вкарваме сами под бича на общоприетото, то ние реално сме в клетката. Служим за забавление на онези, които са по-високо. Онези, които са преуспели/„преуспели“. Те зальгват нас, но всъщност и те са в зоопарка, само че този на властта. Така вървят нещата... Инстинктивно е да искаме да не преминаваме по трудния път и всяко малко стъпало да ни се струва планина. Ако след година, прекарана в зоологическата градина, пуснеш едно животно да се оправи отново само в дивото, то може и да не успее. Гоят ни на час по лъжичка, поят ни

с фалшива информация, оставят ни да разчитаме на илюзии и осъзнаем ли го, можем единствено да се оплакваме, че не е друго, или да си замълчим и да продължим да водим клиширания си живот, който обаче сами сме си избрали. А тогава какво ще рече свобода, ако всички живеем в една и съща зоологическа градина, просто на различни нива? Ами за мен, за да избягаш от оковите на лъжите, на политическите преструвки и пропаганда, не ти е нужно много. Ти пак можеш да продължиш да водиш прости чък живот, ала да знаеш какво искаш. Да знаеш какво се случва около теб наистина. Да четеш, да се интересуваеш, да говориш смело за онова, за което никой не говори. Да не се страхуваш да излезеш и да кажеш какво е мнението ти. Да не се влияеш от другите пряко. Да не се опитваш да се впишеш в тяхното мислене, а да следваш собствените си пориви. В наши дни не е нужно да водим войни за свобода и да наравяме пушката. Не е нужно да плащаме с живота си за свободата. Нужно е просто да не продаваме душите си. Всяка една личност е трябвало да води своята борба в зависимост от времето, в което живее.

Мисля, че мога да си позволя да ци-

тирам Жан-Жак Русо: „Човек се ражда свободен, а навсякъде е в окови“. Оковите на страха, оковите на дадени закони, собствените си окови. Оковите на властта, оковите на всяка друга съществуваща система. Не казвам, че трябва да е анархия или нещо подобно. Казвам, че забравяме да мислим и чувстваме, както би подобавало, забравяме да следваме инстинктите си и да се борим за собственото си мнение.

Кратко и ясно - свободен означава да можеш да мечтаеш, да мислиш и да чувстваш, без пряко да се влияеш от чуждото мнение. Да искаш да знаеш и да можеш повече, да имаш собствени цели и да не се отказваш от тях. Да не позволяваш на мързела и меркантилността да носят твоята собствена корона. Това за мен е свободата. Макар и аз да не съм свободна. И аз съм „под игото“ на свои собствени окови, които рядко ми се отразяват добре. Надявам се обаче някой ден ще успея да ги счупя и ще спра да бъда част от зоопарка на общоприетото, ала може би не съм израснала достатъчно за това. И все пак съм наясно - не ми се живее в златна клетка, предпочитам да мога да летя.

Християна Тасева 116

Хороскоп

Какво ни очаква през месец март, когато очакваме положителна промяна и когато най-накрая можем да кажем довиждане на студентите дни

Овен - Ще се наслаждавате на хармония в семейството. Връзките ви ще бъдат много дружелюбни и обстоятелствата - подходящи за разискване на най-сериозни теми. Не позволявайте другите да имат огромно влияние върху вас! Отстоявайте мнението си докрай!

Близнаци - Не позволявайте продуктивността ви в работата да намалее само защото в момента не се случва нищо важно в училище или защото у съучениците ви липсва мотивация. Не е нужно да бъдете по-добри от останалите, но определено не трябва да изоставете.

Лъв - Ще преживеете голям обрат през месец март. Най-накрая ще дойде период, в който ще успеете в личния си живот. Нещата в училище обаче може да не са толкова добри. Момент невнимание е достатъчен, за да допуснете грешка. Ще трябва да се концентрирате много.

Везни - Не пропускайте шанса да срещнете сродната си душа, дръжте очите си широко отворени. Очаквайте спокойна ситуация и хармония в семейството. Ще се чувствате най-добре вкъщи. Дори да сте въздържани, не се притеснявайте да изразите

емоциите си.

Стрелец - Няма да имате късмет в срещането на потенциална половинка. Трябва да насочите енергията си някъде другаде. През този месец трябва да обърнете внимание на здравословните си проблеми. Не се страхувайте да заздравите тялото си.

Водолей - Можете да очаквате положителна енергия. Обърнете повече внимание на семейството и приятелите си. Точно през март звездите не са в правилната позиция по отношение на здравето ви.

Телец - Този месец ще бъде благоприятен за вас в работен план. Работодателите определено ще оценяват честни и трудолюбиви служители. През март несъмнено ще изпъкнете, но не се възползвайте от ситуацията.

Рак - Ще трябва да се справяте с липсата на мотивация. Още повече че ако не сте достатъчно фокусирани, може да пропуснете важна информация или да допуснете грешка. Въпреки това не трябва да се тревожите, последствията ще са леки, но трябва да научите урока си.

Дева - Трябва да се концентрирате върху това, което правите. Дребни грешки по невнимание

могат да доведат до големи проблеми. Не трябва да пренебрегвате сърцето си и през март. Най-добрият начин да избегнете стреса е, като постигнете вътрешен мир.

Скорпион - Ще се справяте добре във връзките. Ще излъчвате положителна енергия, а това значително ще привлече хората във вашето обкръжение. Самоувереността ви ще става все по-голяма и по-голяма. Внимавайте да не станете безразсъдни обаче.

Козирог - Съветваме ви да сложите имената си настрана. Иначе ще изпаднете в голяма беда през март. Ще се зарадвате да прекратите свободното си време със семейството. Погрижете се и за здравето си. Може би няма да имате много свободно време през март, но помнете, че тази превенция е много важна.

Риби - Ще имате много интересни бизнес възможности и ще зависи от вас да прецените дали са достатъчно плодотворни. Затова е вероятно да бъдете изправени пред дилема. През март ще трябва да обърнете повече време на членовете на семейството си или на близките си приятели.

Албена Методиева 8в

Смях в класната стая

Ученичка настоява да я изпитат.
- Кои уроци си учила? - пита госпожата.
- Всичките четири!
(А ние сме на 18-и урок.)

В часа по география ученик търси на картата къде се намира Трън. Другите му подсказват:
- Айде, бе! Като Вълчитрън, ама без „вълчи“!

По математика решават задачи.
-...и какво правим, като имаме сбор? - пита господинът.
- Ядем и пием! - отговарят учениците.

Час по география. Госпожата задава задача да намерят къде се намира планината Ржана.
Тя е в чужбина! - извиква ученичка.

А през цялата година учат само география на България.

Учителят по история пита:
- И в какво училище е учил Георги Раковски?

Изброяват се 5 вида, докато накрая някой се обажда:
- Девическо...

Ученик търси в атласа си реки в Дунавската равнина. Изброява:
- Лом, Искър, Сухар...
(Има предвид Суха река, която е записана като „Суха р.“)

По руски език изпитват ученик за сравнителна степен на прилагателни. Госпожата му казва един пример, а той се ядосва и ѝ отговаря:

- Аз дори не знам какво значи глаголът!
- Прилагателно е... - казва госпожата.

Учениците разглеждат брошури с козметика в часа по биология. Госпожата ги прибира при себе си и им казва:

- Когато си млад, няма нужда. Когато си стар, няма смисъл!

Учителката: В кое списание е публикувана поемата „Септември“?
Ученик: В „Октомври“

Всяка прилика с действителни лица и събития не е случайна.

Зина Махмудова 10б

Що е то?

Десислава Цочева

Настъпи ли този сезон става като маратон.
Птичките пак долитат, с песни ни връхлитат. А пчеличките и те срещат лакомо мече. Всичко разцъфтява пак, тръгва

си тъга и мрак.
И със песни и игри, и със танци, веселби, тя ще дойде пак при нас но не е това Дядо Мраз!
Що е то?
(пролетта)

Марина Петкова 5а

Намери правилния път

Лакомата Меца

Открий разликите

Баба Меца папка сладкия медец, а пчеличките се чудят кой е тоз крадец.
Най-накрая се сетили Баба Меца посетили и нажилили я здраво, а тя им казала:
- Що за право?
Взех си честно аз медец не ме наричайте крадец. И ядосани от този факт взели си медаца от лакомата Меца.

Марина Петкова, 5а

Редакционен екип

Виолета Антонова, Камелия Григорова, Анна Стайкова, Християна Тасева, Синтия Чалъкова, Илейн Иванова, Виктория Енева, Зина Махмудова, Людмила Венциславова, Божидара Павлова, Албена Методиева, Ана-Мария Христова
Предпечат - Йончо Йончев
Редактор-консултант - Радинка Иванова
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" № 46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 24.02.2020г.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com
Тираж: 1000

Средно училище "ИВАН ВАЗОВ"

ИНОВАТИВНО УЧИЛИЩЕ

УЧЕБНА 2020/2021 ГОДИНА ПРИЕМ В ОСМИ КЛАС

По Наредба №10 на МОН от 01.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование (обн., ДВ, бр.73 от 16.09.2016 г., изм. и доп., бр.12 от 03.02.2017 г., изм. и доп. бр.46 от 09.06.2017 г., изм. и доп., бр.77 от 26.09.2017 г., изм. и доп., бр.48 от 08.06.2018 г., изм. и доп., бр.82 от 05.10.2018 г., изм. и доп., бр.32 от 16.04.2019 г., изм. и доп., бр.72 от 13.09.2019 г.)

1. Прием в пет паралелки с интензивно изучаване на английски език:

1.1. Една паралелка с профил „Хуманитарни науки“:

Брой ученици – 26;

Профилиращи предмети – **български език и литература, история и цивилизации, английски език, информационни технологии;**

Форма на обучение – **дневна;**

Срок на обучение – **5 / пет / години;**

Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**

Балообразуване – три пъти оценката от изпита по **български език и литература** + оценката от изпита по **математика** + оценките по **български език и литература** и **история и цивилизации** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.2. Една паралелка с профил „Обществени науки“:

Брой ученици – 26;

Профилиращи предмети – **география и икономика, история и цивилизации, английски език, информационни технологии;**

Форма на обучение – **дневна;**

Срок на обучение – **5 / пет / години;**

Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика**

Балообразуване – три пъти оценката от изпита по **български език и литература** + оценката от изпита по **математика** + оценките по **география и икономика** и **история и цивилизации** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.3. Една паралелка с профил „Природни науки“:

1.3.1. Брой ученици – 26;

1.3.2. Профилиращи предмети – **биология и здравно образование, химия и опазване на околната среда, английски език, информационни технологии;**

1.3.3. Форма на обучение – **дневна;**

1.3.4. Срок на обучение – **5 / пет / години;**

1.3.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**

1.3.6. Балообразуване – оценката от изпита по **български език и литература** + три пъти оценката от изпита по **математика** + оценките по **биология и здравно образование и химия и опазване на околната среда** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.4. Една паралелка с профил „Софтуерни и хардуерни науки“:

1.4.1. Брой ученици – 26;

1.4.2. Профилиращи предмети – **информатика, информационни технологии, английски език, математика;**

1.4.3. Форма на обучение – **дневна;**

1.4.4. Срок на обучение – **5 / пет / години;**

1.4.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**

1.4.6. Балообразуване – оценката от изпита по **български език и литература** + три пъти оценката от изпита по **математика** + оценките по **български език и литература и математика** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.5. Една паралелка с профил „Икономическо развитие“:

1.5.1. Брой ученици – 26;

1.5.2. Профилиращи предмети – **математика, география и икономика, информационни технологии, английски език;**

1.5.3. Форма на обучение – **дневна;**

1.5.4. Срок на обучение – **5 / пет / години;**

1.5.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**

1.5.6. Балообразуване – оценката от изпита по **български език**

и литература + три пъти оценката от изпита по **математика** + оценките по **математика и география и икономика** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

2. График за организиране приемането на учениците:

2.1. Провеждане на тестове по:

2.1.1. Български език и литература – **9 юни /вторник/;**

2.1.2. Математика – **11 юни /четвъртък/;**

2.2. Обявяване на оценките от приемните изпити – **до 26 юни /петък/;**

2.3. Подаване на документи за участие в първи етап на класиране – **от 3 юли /петък/ до 7 юли /вторник/;**

2.4. Обявяване на списъците с приетите ученици на първи етап на класиране – **до 13 юли /понеделник/;**

2.5. Записване на приетите ученици на първи етап на класиране или подаване на заявление за участие във втори етап на класиране –

до 16 юли /четвъртък/

от 8:00 до 16:00 часа,

стая №314-кабинет на директора;

2.6. Обявяване на списъците с приетите ученици на втори етап на класиране – **до 20 юли /понеделник/;**

2.7. Записване на приетите ученици на втори етап на класиране –

до 22 юли /сряда/

от 8:00 до 16:00 часа,

стая №314-кабинет на директора;

2.8. Обявяване на записалите се ученици и броя на незаетите места след втори етап на класиране – **на 23 юли /четвъртък/;**

2.9. Подаване на документи за участие в трети етап на класиране – **от 24 юли /петък/ до 27 юли /понеделник/;**

2.10. Обявяване на списъците с приетите ученици на трети етап на класиране – **до 29 юли /сряда/;**

2.11. Записване на приетите ученици на трети етап на класиране –

на 30 юли /четвъртък/,

от 8.00 до 16.00 часа,

стая №314-кабинет на директора;

2.12. Обявяване на записалите се ученици и броя на незаетите места след трети етап на класиране – **до 3 август /понеделник/;**

2.13. Попълване на незаетите места след трети етап на класиране и записване – **до 10 септември /четвъртък/.**

3. Необходими документи за участие в класиране:

3.1. Заявление по образец;

3.2. Копие от свидетелството за завършено основно образование.

При подаване на документите за участие в класиране учениците представят оригинала на свидетелството за завършено основно образование.

4. Необходими документи за записване:

4.1. Заявление по образец;

4.2. Оригинал на свидетелството за завършено основно образование.

Покана

Училищното ръководство на СУ „Иван Вазов“ очаква родителите на учениците, завършващи седми клас през учебната 2019/2020 година, на среща – разговор.

**26 май /вторник/ от 18.00 часа,
ст. 318 – зала "Европа"**